

POSTANOWIENIE

Dnia 5 października 2022 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

przewodniczący: SSA Jerzy Skorupka (sprawozdawca)

sędziowie: SSA Wiesław Pędziwiatr

SSA Maciej Skórniak

po rozpoznaniu skargi **T. A.** na naruszenie prawa do rozpoznania bez nieuzasadnionej zwłoki sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym przez Prokuraturę (...) we W.pod sygnaturą (...)

na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U.2018.75 t.j.)

postanowił

oddalić skargę jako niezasadną

UZASADNIENIE

Pismem z 7 września 2022 roku (przekazanym do Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu zarządzeniem prokuratora z 22 września 2022 r.) T. A. wniósł skargę na naruszenie prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym przez Prokuraturę (...) we W.pod sygnaturą (...), wnosząc o stwierdzenie przewlekłości tego postępowania, zlecenie prokuraturze podjęcia czynności zmierzających do jak najszybszego rozstrzygnięcia o zabezpieczonych dowodach i dokonania zwrotu zatrzymanych pojazdów oraz zasądzenie na jego rzecz 5.000 zł (pięć tysięcy złotych).

W dniu 22 września 2022 roku odpowiedź na skargę złożył prokurator, wnosząc o jej oddalenie jako niezasadnej.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu zważył, co następuje. Skarga jest niezasadna. Na wstępie wskazać należy, iż przedmiotem postępowania wywołanego skargą na przewlekłość jest badanie podniesionego przez składającego skargę zarzutu, że doszło do naruszenia przysługującego mu prawa do sądu przez przewlekłe prowadzenie postępowania w sprawie od chwili jego wszczęcia, niezależnie od tego, czy aktualnie sprawa znajduje się już w kolejnej fazie tego postępowania. Ustawa dotyczy bowiem prawa strony do rozpoznania bez nieuzasadnionej zwłoki sprawy w postępowaniu przygotowawczym i postępowaniu sądowym, a nie w postępowaniu przed sądem konkretnej instancji bądź w postępowaniu przygotowawczym. W tak określonym terminie strona ma prawo do uzyskania wiążącego rozstrzygnięcia jej sprawy, a nie jedynie orzeczenia w danej instancji, wobec czego ocenie pod kątem przewlekłości podlegać powinien przebieg całego dotychczasowego postępowania w sprawie, której skarga dotyczy (por. uchw. SN (7) z dnia 28.03.2013 r., (...) 1/13).

Zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r., przewlekłość postępowania występuje wówczas, gdy trwa ono dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego i pozostaje to w związku przyczynowym z działaniem lub bezczynnością organu prowadzącego postępowanie.

Przy ocenie czy doszło do naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez zbędnej zwłoki, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd w celu wydania rozstrzygnięcia kończącego

postępowanie w sprawie, uwzględniając łączny dotychczasowy czas postępowania od jego wszczęcia do chwili rozpoznania skargi, niezależnie od tego, na jakim etapie skarga została wniesiona, a także charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawilości, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania (art. 2 ust. 2 ustawy). Nie można pomijać również treści art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i rozumienia tego przepisu w orzecznictwie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka.

Skarżący podnosi, że 8 marca i 15 kwietnia 2021 r. dobrowolnie wydał na żądanie prokuratora trzy samochody marki M., które zostały uznane za dowód w sprawie, pomimo że biegły stwierdził, że nie mają one śladów przerabiania numerów fabrycznych. Skarżący złożył zatem wniosek o zwrot zatrzymanych rzeczy, który do dzisiaj nie został rozpoznany. Skarżący podnosi, że nie jest podejrzanym i dotychczas nie przedstawiono mu żadnego zarzutu. Samochody znajdują się na policyjnym parkingu i niszczeją.

Z relacji skarżącego wynika, że domaga się zlecenia prokuraturze niezwłocznego rozstrzygnięcia kwestii zatrzymanych samochodów. Przewlekłość postępowania upatruje on więc w tym, że dotychczas auta nie zostały mu zwrócone, pomimo, że nie jest podejrzanym w sprawie.

W takim układzie skarga jest chybiona, gdyż nie odnosi się do przewlekłości prowadzonego postępowania przygotowawczego, ale zwłoki w rozpoznaniu wniosku o zwrot zatrzymanych samochodów. Z tego względu, skarga nie może być uwzględniona i podlega oddaleniu.

Kwestią jest zaś sytuacja procesowa skarżącego i zatrzymanych samochodów w postępowaniu przygotowawczym. Skarżący korzysta z pomocy prawnej pełnomocnika i ten powinien wskazać właściwy sposób rozwiązania tego problemu. W każdym razie, w razie wyrządzenia skarżącemu szkody przez bezprawne działanie prokuratury, ma on prawo do wynagrodzenia szkody. Stanowi to kardynalne prawo podmiotowe wynikające z art. 77 ust. 1 Konstytucji RP.

Mając na względzie powyższe okoliczności, orzeczono jak na wstępie.

SSA Wiesław Pędziwiatr	SSA Jerzy Skorupka	SSA Maciej Skórniak